

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9882/2022
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Град Врање, кога заступа Правобранилаштво града Врања, ради исплате по тужби и ради утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1041/22 од 12.04.2022. године, у седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца - противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1041/22 од 12.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2471/21 од 01.03.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом исплати накнаду за фактички експроприсану, односно одузету катастарску парцелу .. КО Врање 1, у укупној површини од 113 м2, уписаној у листу непокретности .. КО Врање 1, у износу од 284.469,17 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени-противтужилац Град Врање носилац права својине на катастарској парцели .. КО Врање 1, уписаној у листу непокретности .. КО Врање 1, и наложено тужиоцу-противтуженом да ово право призна туженом – противтужиоцу и трпи да се тужени-противтужилац може уписати у катастарским и другим књигама као носилац права својине на предметној катастарској парцели. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1041/22 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца-противтуженог изјављена против става првог изреке наведене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога предложивши да Врховни касациони суд усвоји ревизију и преиначи нижестепене одлуке тако што ће усвојити

тужбени захтев у целости и обавезати туженог-противтужиоца да му накнади целокупне трошкове парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачке 4. и 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закон), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије. Одредбом става 5. овог члана је прописано да је недозвољена ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ставови 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1.), док је у ставу 6. тог члана прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.) док се камате, уговорна казна остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.). Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који су акцесорне природе у односу на главни захтев.

У конкретном случају тужилац-противтужени нема правни интерес за изјављивање ревизије против другостепене одлуке одлуке у потврђујућем делу првостепене пресуде којом је усвојен његов тужбени захтев да се обавезе тужени-противтужилац Град Врање да му исплати накнаду за фактички експроприсану, односно одузету катастарску парцелу .. КО Врање 1, у укупној површини од 113 м2, уписној у листу непокретности .. КО Врање 1, у износу од 284.469,17 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2022. године као дана пресуђења до исплате, па је ревизија тужиоца-противтуженог у овом делу недозвољена.

Поред тога, недозвољена је и ревизија тужиоца-противтуженог против другостепене одлуке одлуке у потврђујућем делу првостепене пресуде којом је усвојен противтужбени и утврђено да је тужени-противтужилац Град Врање носилац права својине на катастарској парцели .. КО Врање 1, уписаној у листу непокретности .. КО Врање 1, и наложено тужиоцу-противтуженом да ово право призна туженом –

противтужиоцу и трпи да се тужени-противтужилац може уписати у катастарским и другим књигама као носилац права својине на предметној катастарској парцели.

Противтужба ради утврђења права својине је поднета је 20.10.2021. године и у њој није наведена вредност предмета спора, а такса на пресуду је одмерена на износ од 1.900,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинско-правном поступку (неновчано потраживање) у коме вредност побијаног дела (по противтужби) не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца-противтуженог против одлуке о противтужбеном захтеву недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

И ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против одлуке о трошковима поступка је недозвољена, јер одлука о трошковима парничног поступка као споредном тражењу не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, с обзиром на то да се тим решењем не окончава поступак.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**